

Cehennem Savunması

– Cumalı.Ç · 20 Ocak 2012

Ben cenneti inciten çocuktum

Seni seviyorum dedi Adam, kadına

Henüz cenindi tanrı

Kadın ateş yaktı ruhuna

...

(Sessiz okuyun)

Bu bir şiir değil Azelya

Bir külün Anka

Ve bir ateşin cehennem söylencesi

Savunması aklanmış ruh

Gölgesinde kül oluşu siyah bir ışığın

Göğü yırtan mor bir bulut

Eteğine düşen bir uçurum

Ey kendi hiçliğimdeki oksit

Bağlanmış ilmeğim müeebet

Çözülme, etime iliklendiğim her lif

Yanıtsız soru

Tarıya yazılmış sufle

Beni uyandır ey kible

İncinmiş araf/ kör zangoç

Ey yılanın gölgesi asena

Avuçlarında yüzümü unut

Yüzünü avuçlarımda unut

Kutsansın sunağından Zeusun

Mavi gözlü Helen

Kapanmayan kirpiklerinde Nil

Ve üç papürüs

İşte ilk şiirimdi o gün

Ben sen Homeros

Çağı yaktım be Azelya
Kum saatine sakladığım ellerimi
Ve alnımın yazgısına kibrit
Yaktım kendimi ıslak bir ateşte
Beynimin buzul protanlarında
Savunmasız bir cehennemdi çocuk
Soyundum bütün günahlarını
Çıplak bir ataşe attım

Arındın yana yana
Döne döne ışığın prizmalarında

Suyum kuzeyinde/ kıblenin
Ve okunmuş kurşun, dokun...
Örselenmiş sayfalarında bir kitabın
Unutulmuş çocuk
Düştüm ağzının kıyısında son cenin
Seni sevdim, seni sevdim, seni sevdim

Bağışladım beni sana
Ama tövbeydim her günahına

Git yolun açık olsun...

.....

Cumalı.Ç